

การศึกษาเพื่อเสนอแนวทางการอนุรักษ์ชุมชนเมืองล้ำปาง

นางสาว สุกัญญา เอี่ยมชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการผัง เมืองมหาบัณฑิต

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2539

ISBN 974-633-372-5

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I16995107

A STUDY TO PROPOSE GUIDELINES FOR URBAN CONSERVATION
OF LAMPANG COMMUNITY

Miss Sukanya Aiemchai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Urban planning
Department of Regional and Urban Planning
Graduate School
Chulalongkorn University

1996

ISBN 974-633-327-5

หัวขอวิทยานิพนธ์	การศึกษาเพื่อเสนอแนวทางการอนุรักษ์ชุมชนปี ๑ ล่าปาง
โดย	นางสาวสุกัญญา เอี่ยมชัย
ภาควิชา	การวางแผนภาคและเมือง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. สุวนันชา ชาดานิติ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	นายนิจ พิญชีระนันท์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ ถุงสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพันธ์ วิเชียรเนตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวนันชา ชาดานิติ)

..... กรรมการ
(นาย นิจ พิญชีระนันท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. นพันธ์ ตาปนาณังก์)

พิมพ์ต้นฉบับบทด้วยอวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

สุกัญญา เอี่ยมชัย : การศึกษาเพื่อเสนอแนวทางการอนุรักษ์ชุมชนเมืองลำปาง (A STUDY TO PROPOSE GUIDELINES FOR URBAN CONSERVATION OF LAMPANG COMMUNITY)
อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.สุวัฒนา ชาดานิท, 347 หน้า. ISBN 974-633-327-5

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิพากษารายการของชุมชนเมืองลำปาง เพื่อกำหนดคุณค่า และเอกลักษณ์ รวมถึงศึกษาปัญหาและสาเหตุด้านต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อคุณค่าดังนั้น เพื่อวางแผนแนวทางในการอนุรักษ์ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

จากการศึกษาพบว่าชุมชนเมืองลำปางมีพัฒนาการการตั้งชุมชนมาawan 1,300 ปี บนที่ราบลิ่ว ฝั่งแม่น้ำวัง มีพัฒนาการของเมือง 3 สมัย คือเมืองในสมัยหินภูมิใช้บันไดพังตะวันตกของแม่น้ำ เมืองในสมัยที่สองคือสมัยล้านนาทางตอนใต้ของเมืองเก่าและเมืองในสมัยที่สาม คือสมัยรัตนโกสินทร์บันไดพังตะวันออกของแม่น้ำ มีแม่น้ำวังเป็นเส้นทางคมนาคมสายหลัก จนกระทั่งพ.ศ.2458 ทางรถไฟได้สร้างถึงเมืองลำปาง การขยายตัวของชุมชนเริ่มกระชาบด้วยอยู่บริเวณเส้นทางสัญจารทางบก ทั้งทางรถไฟ และทางรถยก

ในช่วงเวลาของการพัฒนาการ ชุมชนเมืองลำปางรับอิทธิพลของชุมชนใกล้เคียง เช่น ลำพูน เทียงใหม่ เข้ามาผสมผสานกับความนิยมของคนในท้องถิ่น ทั้งด้านผังเมือง สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีภูมิภาค พัฒนาไปเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีคุณค่าในทางสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นตัวแทนอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ สังคมและการเมืองทบทวนเมืองระดับรองช่วยให้โครงสร้างการเมือง การปกครองของชุมชนในภาคเหนือตอนบนมีความซัดเจนยิ่งขึ้น

จากสภาพสังคมปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ชุมชนมีการขยายตัวเพื่อรับความเจริญจากการพัฒนาด้านต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาและส่งผลกระทบถึงคุณค่าและเอกลักษณ์ของชุมชน

ดังนั้น จึงได้วางแผนในการอนุรักษ์ เพื่อที่ชุมชนเมืองลำปางสามารถเดินได้ตามกระบวนการพัฒนาด้านต่างๆ โดยที่ชุมชนยังคงรักษาไว้ได้เชิงคุณค่าและเอกลักษณ์ ด้วยการกำหนดพื้นที่เป็น 2 โซน คือ พื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่รองรับการพัฒนาและการขยายตัวของชุมชน ซึ่งพื้นที่อนุรักษ์แบ่งย่อยออกเป็น 3 พื้นที่ตามระดับของความเข้มในการอนุรักษ์การเปลี่ยนแปลง บริเวณที่จะต้องมีมาตรการเข้มงวดและระมัดระวังอย่างเต็มที่ได้แก่ บริเวณชุมชนเมืองเก่าในพังตะวันตกของแม่น้ำ, ย่านศูนย์กลางเมืองในพังตะวันออก และย่านสถานีรถไฟ ซึ่งประกอบด้วยสถานีรถไฟและอาคารบ้านถนนประisan ไม้ครี และมีการผ่อนผันในพื้นที่รองรับนกอกริป คือ พื้นที่โดยรอบย่านสถานีรถไฟปัจจุบัน ซึ่งยังมีการใช้ที่ดินไม่หนาแน่น ได้รับการกำหนดไว้เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต.

การวางแผนภาคและเมือง

ภาควิชา ภาคราชบัณฑิตเมือง

สาขาวิชา สาขาวิชาชีววิทยา

ปีการศึกษา 2538

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C535378 : MAJOR URBAN PLANNING

KEY WORD: LAMPANG COMMUNITY / CONSERVATION / IDENTITY / EVOLUTION

SUKANYA AIENCHAI : A STUDY TO PROPOSE GUIDELINES FOR URBAN CONSERVATION
OF LAMPANG COMMUNITY . THESIS ADVISOR : ASST. PROF. SUWATTANA TADANITI,
Ph.D. 347 pp. ISBN 974-633-327-5

The objectives of this research are to study the evolution of the Lampang community, identify its historical value and the factors influencing the declining in such value and the community identity. The study results are expected to reveal the appropriate guidelines for urban conservation of this community.

The research findings revealed that the age of Lampang community was more than 1,300 years. It was firstly settled on the banks of Wang River and made the development into three phases : starting from the growth direction to the western side of river during Hari-punchai period, followed by the southern development during Lanna time and on eastern side at the Ratanakosin Era. However, since there was the coming of railway in 2458 BE, the community expansion has been closely tied up to the in-land development.

During the long time of development, the Lampang community had absorbed the culture of the nearby areas, for examples Lampoon and Chiang Mai. Such impacts could be seen in the city plan, architecture, art and culture and become the uniqueness and beauty in those patterns of art was regarded as the identity of Lampang.

As the economic development of the northern region expanded rapidly, the Lampang community was modernized and caused some changes in cultural and historical activities and monuments. However, the community has remained its value and identity in most of traditional architecture and culture in their present living.

The conservation of Lampang community has been proposed in the final part of the research. It was recommended that the community should be zoned into two main areas : the historical preservation zone and the development one. The first zone has been composed of three sub-zones according to the degree of development permit. The sub-zones where needed to be strongly controlled with full measures and regulations was the old town area at the western bank of the Wang River. The district surrounding the present railway station was recommended to be the development zone. According to these guidelines, it was believed that the Lampang community could successfully and gracefully preserve its value and identity and also enjoy the advantages of the economic expansion of the province in future.

REGIONAL AND URBAN PLANNING

ภาควิชา.....

URBAN PLANNING

สาขาวิชา.....

ปีการศึกษา..... 2538

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

เบื้องหลังของวิพัฒนาการชุมชนเมืองสำปาง ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนถึงการค้นพบถึงคุณค่าที่แฝงเร้นอยู่ภายใน คุณประโภชน์ได้ฯ ที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เอื้ออำนวยแก่ผู้หนึ่ง ผู้ใด ขอขอบคุณความดีนั้นๆ ให้กับบุคคลที่มีส่วนร่วงสรรค์งานเขียนเล่มนี้เช่น 3 ท่าน คือ พศ.ดร. อุรุพันดา ราชนิติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ชี้นำให้เกิดพัฒนาการทางความคิด และ ความพยายามที่จะสืบเสาะหาที่มาและที่ไปของ เมืองสำปาง ท่านที่ 2 คือ อาจารย์ศักดิ์ รัตนชัย ผู้มีส่วนในการสร้างอนาคตให้กับอดีตของ เมืองสำปาง และอนาคตของอดีตนั้น ส่วนหนึ่งคือผลงานทางวิชาการที่ท่านเขียนไว้ให้เป็นแนวทางในการศึกษา และท่านสุดท้าย คือ อาจารย์นิจ ทิญธีระนันท์ ผู้สร้างแนวทางในการอนุรักษ์ไว้มากมาย หนึ่งก้าวที่ท่านก้าวนำบันเส้นทางของการอนุรักษ์ คืออีกหนึ่งก้าว ที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ก้าวเดิน

นอกจากคุณความดี ที่มอบให้อาจารย์ทั้งสามท่าน ซึ่งเปี่ยมไปด้วยจิตวิญญาณของความเป็น “ครู” ผู้เขียนไม่อ灸เพิกเฉยต่อบุคคลอีกสองท่าน คือ มิตา-มารดา ผู้ที่ทำให้สำนึกในจิตตน ว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นับแต่ตัวอักษรแรกที่จารคปากกล่องเขียน จนกระทั่งว่างปากกล่อง เมื่อจบเล่มลง คุณค่าของวิทยานิพนธ์ที่จบเล่มลง ไปนั้นอยู่ตรงไหน และเพื่ออะไร.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๘
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๙
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญเรื่อง.....	๒
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญแผนที่.....	๕
สารบัญแผนภูมิ.....	๖
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่	
1 บทนำ.....	๑
2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	๑๐
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิัฒนาการของชุมชน.....	๑๐
ความหมายของชุมชน.....	๑๐
รูปแบบของการตั้งถิ่นฐาน.....	๑๓
แนวความคิดด้านการอนุรักษ์.....	๑๖
ความหมายของการอนุรักษ์.....	๑๖
สิ่งที่ควรอนุรักษ์.....	๑๙
ขนาดของการอนุรักษ์.....	๒๙
เกณฑ์ในการอนุรักษ์.....	๓๓
ระดับของการอนุรักษ์.....	๓๕
แนวความคิดด้านองค์ประกอบชุมชน.....	๓๖
3 สภาพทั่วไปและวิัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชุมชนเมืองล้าปาง.....	๔๖
สภาพทั่วไปของชุมชนเมืองล้าปาง.....	๔๖
การปักครอง.....	๔๖
ลักษณะทางภูมิศาสตร์.....	๔๙
ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน.....	๕๒
ลักษณะทางเศรษฐกิจ.....	๕๕

บทที่

วิพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง	59
ชุมชนโบราณเปรี้ยวที่ราบล้ำปาง	59
ชุมชนเมืองลำปางยุคจามเทวีวงศ์	63
แคว้นหริภูัย	63
เชียงคันคร	65
ชุมชนเมืองลำปางยุคอาณาจักรล้านนา	69
เมืองเชียงค์ในสมัยราชวงศ์มังราย	69
บทบาทเมืองเชียงค์สมัยราชวงศ์มังรายปักครองล้านนา	69
ลักษณะผังชุมชน	71
ชุมชนเมืองลำปางยุคเมืองขึ้นพม่า	73
ชุมชนเมืองลำปางยุคเมืองพระเศศราชรัตนโกสินทร์	74
ชุมชนเมืองลำปางกับการที่แผ่น	74
การปฏิรูปการปักครองในล้านนา	77
บทสรุป	85
4 คุณค่าและเอกลักษณ์ของชุมชนเมืองลำปาง	90
มรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนเมืองลำปาง	90
ชุมชนโบราณก่อนประวัติศาสตร์	90
ชุมชนเมืองลำปางยุคจามเทวีวงศ์	94
ลักษณะผังเมืองและชุมชน	94
รูปแบบสถาปัตยกรรม	104
ประเพณีการรำและศิลปกรรมอื่นๆ	106
ชุมชนเมืองลำปางยุคราชวงศ์มังรายแห่งแคว้นล้านนา	107
ลักษณะผังเมืองและชุมชน	107
รูปแบบสถาปัตยกรรม	115
รูปแบบงานศิลปกรรม	126
ชุมชนเมืองลำปางภายใต้การปักครองของพม่า	130
ลักษณะผังเมืองและชุมชน	130
รูปแบบสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมอื่นๆ	130

บทที่

ชุมชนเมืองลำปางภายใต้การปกครองของราชวงศ์จักรี.....	131
ลักษณะผังเมืองและชุมชน.....	131
รูปแบบสถาปัตยกรรม.....	140
รูปแบบศิลปกรรม.....	154
คุณค่าในทางสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนเมืองลำปาง.....	159
คุณค่าในทางวัฒนธรรมของชุมชนเมืองลำปาง.....	159
คุณค่าในทางสุนทรียศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง.....	165
เอกลักษณ์ขององค์ประกอบทางภูมิทัศน์ชุมชน.....	165
ความสัมพันธ์ของภูมิทัศน์ชุมชนเมืองลำปาง.....	181
การประเมินค่าชุมชนเมืองลำปาง.....	185
การประเมินคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง.....	185
การประเมินคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนเมืองลำปาง.....	195
การประเมินค่าทางสุนทรียศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง.....	204
บทสรุป.....	216
5 ปัญหาและแนวทางการอนุรักษ์ชุมชนเมืองลำปาง	221
สภาพปัญหาและสาเหตุของการสูญเสียคุณค่าและเอกลักษณ์ ชุมชนเมืองลำปาง	221
ปัญหาด้านกายภาพและภูมิทัศน์ชุมชนเมืองลำปาง	221
ปัญหาด้านวัฒนธรรมของชุมชนเมืองลำปาง	232
แนวทางในการอนุรักษ์ชุมชนเมืองลำปาง	236
เหตุผลและเป้าหมายในการอนุรักษ์ชุมชนเมืองลำปาง	236
การทำหน้าที่ในการอนุรักษ์ชุมชนเมืองลำปาง	238
การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของชุมชนเมืองลำปาง	256
ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามแนวทางการอนุรักษ์	257
การแก้ไขปัญหาปัจจัยบัน្តองชุมชนเมืองลำปาง	257
การพัฒนาตามศักยภาพของชุมชนเมืองลำปาง	264
บทสรุป.....	267

บทที่

๖ สรุปและเสนอแนะ	270
พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง	270
เอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนเมืองลำปาง	271
มาตรการเพื่อค่าเนินการอนุรักษ์	272
การสนับสนุนด้านกฎหมาย	273
ด้านการพัฒนา	274
ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อเนื่อง	275
ข้อวิพากษ์การศึกษา	276
รายการอ้างอิง	278
ภาคผนวก	285
ประวัติผู้เขียน	349

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง

4.1	ที่ตั้งและหลักฐานที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง	186
4.2	ที่ตั้งและหลักฐานที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม.....	195
4.3	ที่ตั้งและหลักฐานที่มีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของชุมชนเมืองลำปาง	202

สารบัญแผนที่

หน้า

แผนที่

3.1 ที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดล้านปั่ง	47
3.2 ที่รกร�ในภาคเหนือ	50
3.3 ถนนในชุมชนเมืองล้านปั่ง	53
3.4 แหล่งชุมชนก่อนประวัติศาสตร์	61
3.5 ผังเมืองเชียงค์-อาลัมภาร์	67
3.6 ผังเมืองเชียงค์ในสมัยล้านนา	72
3.7 ผังเมืองเชียงค์ในสมัยรัตนโกสินธ์	76
4.1 แผ่นดินฐานดา	91
4.2 ผังเมืองหริภุญชัย	95
4.3 ผังเมืองแพร	96
4.4 โครงสร้างชุมชนเมืองเชียงคนคร	98
4.5 กลุ่มของวัดตามผังจตุรทิศ	99
4.6 ประตูเมืองและวัดสำคัญของเชียงคนคร	100
4.7 ประตูเมืองและวัดสำคัญของเมืองเชียงค์	111
4.8 ผังวัดพระธาตุล้านปั่งหลวง อ. เกาะคา	116
4.9 เมืองนครล้านปั่งบนผังแม่น้ำรังส้านใต้	132
4.10 ย่านชุมชนในเมืองนครล้านปั่ง	135
4.11 ย่านชุมชนการค้า	137
4.12 Plan of Lampang in 1970	138
4.13 Roof-Plan of the center of Lampang	148
4.14 ทิศทางการขยายตัวของชุมชนในช่วงต่างๆ	166
4.15 ย่านเมืองเก่า ย่านตลาดจีน และย่านศูนย์ราชการ	168
4.16 ย่านพาณิชกรรม	170
4.17 โครงข่ายทางสัญจร	172
4.18 จุดหมายตา	174
4.19 จุดรวมกิจกรรม	176
4.20 ที่ตั้งสถานีที่ยกรัฐบาลสำคัญ	179

แผนที่

4.21 การกระจายตัวของกลุ่มหลักฐานที่มีคุณค่า.....	214
5.1 พื้นที่อนุรักษ์เพื่อคุณภาพชีวิต วัฒนธรรม และการพักอาศัย.....	242
5.2 พื้นที่อนุรักษ์เพื่อการพักอาศัยกึ่งการพาณิชย์.....	246
5.3 พื้นที่อนุรักษ์เพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ.....	250
5.4 พื้นที่รองรับการพัฒนาและการขยายตัวของชุมชน.....	253
5.5 พื้นที่อนุรักษ์แม่น้ำวัง	255

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิ

1.1 วิธีการศึกษา.....	7
1.2 ขั้นตอนการศึกษา.....	8

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

2.1 การตั้งถิ่นฐานบริเวณโถงแม่น้ำ.....	13
2.2 การตั้งถิ่นฐานบริเวณแม่น้ำบรรจบกัน.....	13
2.3 รูปแบบการตั้งถิ่นฐาน.....	14
2.4 City Gate.....	30
2.5 Facade.....	30
2.6 Building at Delphi	31
2.7 Street Scape.....	31
2.8 Oxford Skyline.....	32
2.9 Village & Town.....	32
2.10 ทางสัญจร (Path).....	37
2.11 ย่าน (district).....	38
2.12 ขอบเขต(Edges).....	38
2.13 ที่หมายตารางยะไกล(Distance Landmark).....	39
2.14 ที่หมายตารางยะใกล้(Local Landmark).....	39
3.1 สถานีรถไฟล้าป่าง บริเวณสบคู่.....	82
3.2 รถม้าเมืองล้าป่าง.....	83
3.3 รูปแบบและลักษณะสถาปัตยกรรมบนถนนคลาสิค.....	84
4.1 เครื่องมือต้นพินกรวด อ.แม่เมะ อ.ล้าป่าง.....	92
4.2 ป้อมภูเข้าไฟม่อนพินพู.....	92
4.3 เครื่องมือพินชัชโนดไม่มีป่าจากถ้าดอยผาซี.....	93
4.4 เทเรียนญเเวนและเทเรียนญโลหะที่พบใช้ในเมืองทวารวดี.....	93
4.5 เจดีย์ร้างวัดอุโมงค์.....	101
4.6 บริเวณเมืองผังทรงชามกับเจดีย์ร้างวัดอุโมงค์.....	101
4.7 แนวกำแพงดินด้านในจากแยกถนนท่ามะโอลีถึงวัดนางเหลียง.....	102
4.8 ถูเมืองขึ้นแนอกกำแพงเมือง.....	103
4.9 แนวกำแพงดินขึ้นในถูเมือง.....	103

ภาพที่

4.10 เจดีย์กู่กุค วัดจามเทวี จ.ลั่นพูน.....	104
4.11 รัตนเจดีย์ วัดจามเทวี จ.ลั่นพูน.....	105
4.12 เทียรพระพุทธชรุปพิທறรายหริภุญไชย.....	106
4.13 ภาษาชนะดินเผาวัดพระธาตุหริภุญไชย.....	107
4.14 เทษอธิฐานกำแพงดินบริเวณแนวกำแพงดินเก่า.....	108
4.15 โครงสร้างหลักของเมืองเชียงแสนและเมืองเชียงค้อใหม่.....	108
4.16 แม่น้ำวัง.....	109
4.17 บริเวณหนองน้ำและร่องน้ำด้านหลังวัดปงสนุก.....	109
4.18 สะพานรัษฎาภิเศก.....	113
4.19 โค้งแม่น้ำวังบริเวณวัดพระแก้วค้อนเต้า.....	113
4.20 โค้งแม่น้ำวังด้านใต้สะพานรัษฎาภิเศก.....	114
4.21 เจดีย์ร้างวัดอยู่โอมค์.....	117
4.22 เจดีย์วัดพระแก้วค้อนเต้าและวัดปงสนุก.....	118
4.23 มหาป่าปราสาท.....	120
4.24 มหาป่าปราสาท และเครื่องขบวนแหพธิศพเจ้าแม่พิพารฒ ณ. เชียงคุุง.....	121
4.25 ชุมชนวัดพระธาตุล้านปางหลวง.....	121
4.26 ชุมชนกู่เจ้าย่าสุตตา.....	122
4.27 ชุมชนปะระถวิหารวัดพระแก้วค้อนเต้า.....	122
4.28 วิหารโถงวัดปงสนุก.....	123
4.29 คอสองและฝ่ายอ้อยด้านในเชียงทองรูปปั้นระกาภู.....	123
4.30 วิหารนำ้แห่ม วัดพระธาตุล้านปางหลวง.....	124
4.31 วิหารจามเทวี วัดพระธาตุล้านปางหลวง.....	124
4.32 เรือนล้านนา ที่นิยมสร้างในเมืองสำปาง.....	125
4.33 หอฟี.....	126
4.34 ชุมชนและตลาดสายปูนเป็นกู่เจ้าย่าสุตตา.....	127
4.35 งานปูนเป็นประดับชุมชนชุมชน.....	128
4.36 โถงคั่วลายไส้หมู.....	128
4.37 ลวดลายทำยันต์.....	129

ภาคที่

4.38 ภาคเชียนพุทธประวัติบันฝ่าอย	129
4.39 ยอดขั้นอาคารทรงพญาราช	130
4.40 สิงห์ประดับเจดีย์วัดม่อนพญาแซ่	130
4.41 ถนนคลาดจัน	133
4.42 ถนนทิพย์ช้าง	133
4.43 ถนนบุญวาทย์	133
4.44 ถนนชัยเชื่อมระหว่างถนนคลาดจันกับถนนทิพย์ช้าง	134
4.45 สภาพถนนในชุมชนล้านนา	134
4.46 วัดปงสนุก	136
4.47 สะพานรัชฎากิเศก	139
4.48 ถนนรอบเวียงหลวงไปประจำชัย	140
4.49 ถนนปิยวิหารวัดปงสนุก	141
4.50 หมู่หลังคาซ้อนชั้นของถนนปิยวิหารวัดปงสนุก	141
4.51 หน้าบันและโถงคิ้ว	142
4.52 วัดศรีรองเมืองก่อนการบูรณะ	143
4.53 วัดศรีรองเมืองหลังการบูรณะ	143
4.54 วิหารวัดศรีชุม	144
4.55 ถนนปิยวิหารวัดพระแก้วคองเต้า	144
4.56 เจดีย์พมา	145
4.57 งานบ้านรักกระแทะปิดทองประดับกระจก	145
4.58 ดาวเดือนวัดพมา	146
4.59 หน้าบันศาลากลางเบรียบวัดเกา	147
4.60 หอคำเมืองล้านปาง	149
4.61 ศาลาเมืองครล้านปางสมัยแพลทีกาภิบาล	149
4.62 บ้านพักอาศัยกึ่งพาณิชย์บนถนนคลาดเก่า	150
4.63 เรือนจำปีงชิงในช่วงรัชกาลที่ ๖	151
4.64 เรือนจำปีงชิงรุนแรง	151
4.65 เรือนพักอาศัยขนาดใหญ่บนถนนบุญวาทย์	152

ภาคที่

4.66 เรื่องพักอาศัยขนาดเล็ก.....	153
4.67 การตกแต่งครัวลายช่องลมประดู่.....	154
4.68 ภาพเขียนบนผนังวัดนาแสง.....	155
4.69 ชานชาลาไก่เมืองลำปาง.....	155
4.70 พิธีฟ้อนผีปุญญา และผีมดผีเมือง.....	160
4.71 หอน้ำพิกา บริเวณท่าแยกหอน้ำพิกา.....	175
4.72 รถม้าบริเวณช้างศากลาง.....	177
4.73 ถนนชอยเชื่อมถนนตลาดเก่ากับถนนทิพย์ช้าง.....	182
4.74 ทักษิณภาพเมืองลำปางในย่านแนวอกรุณย์กลางเมือง.....	182
4.75 ที่ส่องว่างริมแม่น้ำวังทางตอนเหนือ.....	183